

til Laanene, og Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt er i nøje Overensstemmelse med den gældende Lov, og det vil derfor vist være unødvendigt at gøre udførligt Rede for dem. Den eneste Ændring, der er foretaget, er, at Beløbet er forhøjet fra 300 000 Kr. til 500 000 Kr. Det Beløb, der blev vedtaget i Fjor ved denne Tid, da vi fornyede Loven i Lighed med, hvad der nu forhaabentlig vil ske, blev i Efteraaret forhøjet til 600 000 Kr., da det viste sig, at der indkom saa mange Begæringer om at faa Del i disse Laan, og vi tilmed i Efteraaret stod overfor en meget stor Arbejdsløshed. Man maa jo sige, at er der nogen Bevilling, som gaar direkte til Arbejde, saa er det Bevillingen til dette Formaal. Da der stadig indkommer mange Andragender om at faa Del i Laanene, og da man desværre maa forvente, at den Arbejdsløshed, der har hærget Landet i længere Tid, heller ikke til Efteraaret, naar disse Arbejder skal paabegyndes, vil være endt, har jeg ment det rimeligt, at man satte Beløbet op til 500 000 Kr. — Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Gisselbæk: Som udtalt af den højtærede Landbrugsminister drejer det sig her om en Forlængelse af den nugældende Lovs Gyldighed. Det var Venstres Regering, som i 1921 tog Initiativet til en Lovgivning om Grundforbedringslaan, og det har vist sig heldigt gennem de Aaringer, der er gaaet, idet der har været gjort stærkt Brug af Loven. Som omtalt af den højtærede Minister blev det nødvendigt i Fjor at forøge Laaneløbet fra 300 000 til 600 000 Kr. Der er dobbelt Grund til at fortsætte ad den Bane, vi er slaaet ind paa, idet denne Foranstaltning baade modvirker den store Arbejdsløshed og medvirker til at faa Jorderne i bedre Kultur, og saa vidt jeg ved, har der endnu ikke været Tab paa de Laan, der har været ydet til Grundforbedringer. Det er jo ogsaa saadan, at der til Opnaaelse af Laan kræves Anbefaling af Kommunalbestyrelsen, og denne staar som Garant overfor Statskassen med Hensyn til Halvdelen af eventuelle Tab. Nærværende Lovforslag gaar jo kun ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Lov for endnu et Aar, nemlig Aaret 1926—27. Som nævnt af Landbrugsministeren er Lovforslaget gaaet igennem Folketinget uden Udvalgsbehandling og vedtaget enstemmigt dér. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale

Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Kr. Johansen: Der er allerede gjort opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af den gældende Lov om Grundforbedringslaan. Denne Lovgivning har vi jo med et enkelt Aars Afbrydelse haft siden 1921. Afbrydelsen skyldtes maaske, at Loven i de første Aar, i hvilke den fandtes, ikke blev benyttet i den Udstrækning, man havde ventet. Af Bemærkningerne til Lovforslaget ses det, at i Lovens første Gyldighedsaar blev der kun anvendt en forholdsvis mindre Del af det Beløb, der blev stillet til Raadighed ved Loven; for det sidste Aars Vedkommende inden den før nævnte Afbrydelse blev der kun anvendt omkring et Par Hundrede Tusinde Kr. Det var maaske paa Grund af denne forholdsvis ringe Anvendelse, at daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal fandt det overflødigt at søge Loven fornyet, hvorved der indtraadte den nævnte Afbrydelse paa et Aar, nemlig Aaret 1924—25. Imidlertid viste det sig snart, at der vedblivende var Trang til saadanne Grundforbedringslaan. Derfor har den nuværende Landbrugsminister baade i Fjor og i Aar stillet Forslag om Fornyelse af Loven, og vi ser nu i Modsætning til tidligere, at der er ret stærk Efterspørgsel efter disse Laan. Dette skyldes maaske, at Loven efterhaanden bliver mere bekendt, end den var i Begyndelsen, men det skyldes maaske endnu mere Vanskeligheden ved at faa Laan i private Pengeinstitutter, ligesom Grunden i nogen Grad kan være at søge i den for Tiden herskende Arbejdsløshed, som Loven ogsaa, om end selvfølgelig kun i ringere Grad, vil kunne bøde paa. Idet jeg henholder mig til, hvad der allerede er sagt saavel i det andet høje Ting som her, og til Ministerens Begrundelse af Lovforslaget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Fremme og Vedtagelse.

Frøkjær: I Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag staar der, at Lovforslaget er i nøje Overensstemmelse med Lov Nr. 94 af 1. April 1925, og jeg kan da, ligesom jeg gjorde, da den nævnte Lov var til Behandling, anbefale det foreliggende Lovforslag. Der sker ikke ved Lovforslaget nogen Forandring i den gældende Lovgivning, og det ser jo ud til, at Landbrugerne har Brug for Loven. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.